

סְתוֹנִית יְרוּשָׁלַיִם - גֵּם שֶׁל תְּקוּוּהָ





בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, יְרוּשָׁלַיִם הָיְתָה מְלֵאָה בְּאוֹר וּבְשִׂמְחָה.
סָבָא וְנָכְד עָמְדוּ הַיֵּכָל וְהִרְגִּישׁוּ אֶת אֲהַבַת הַשֵּׁם עֲטוּפָה סְבִיבָם כְּמוֹ חִיבוּק חֶם.



הֵם יָדְעוּ שֶׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא שׁוֹמֵעַ כָּל תְּפִלָּה.
הַקִּנְשֹׁר עִם בּוֹרָא עוֹלָם הָיָה
קָרוֹב, וְהַלֵּב נָשַׁל כָּלָם הָיָה
מָלֵא בְּאַמוּנָה נְשִׁלְמָה.



אֵךְ אִזְּ הַגִּיעַ רֹגַע נֶשֶׁל נְשָׁכָר,
וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חָרַב. חָרַב. עִם
יִשְׂרָאֵל יָצָא לְגָלוּת אֲרָכָה,
כְּשֶׁקֶרְנֵי הָאוֹר מְסַתְרוֹת מֵאַחֲזֹרֵי
עֲנָנִים נֶשֶׁל עֶצֶב.



כַּאֲשֶׁר נָשְׁבוּ לִירוּשָׁלַיִם, רָאוּ נֶשֶׁהִיָּא שׁוֹמְמָה וְהָרוּסָה. הָאֲדָמָה הָיְתָה
הָיְתָה יְבֵשָׁה וְסִדּוּקָה, וְהַבָּתִּים עָמְדוּ תַרְבִּים. אֵיפֹה הַשְׂמֻחָה וְהַפְּרִיחָה?

מגדול ועד קטן, ישובו כלם על הארץ ובכו על החרבון. הם התגעגעו
לקדשה ולפי, אך גם בתוך הכאב - עיניהם הביטו למרום.





"מָתִי נָשׁוּב? מָתִי יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ?" זָעְקוּ הַלְבָבוֹת מִתוֹךְ הַחֲשָׁךְ. הֵם
הִמְנִישִׁיכּוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּבִטְחוֹן שֶׁהַנֶּשֶׁם תָּמִיד שׁוֹמֵעַ וְרוֹאֶה אוֹתָם.



דְּמָעוֹת רַבּוֹת זָלְגוּ יוֹמָם וּלְיָלָה
עַל הָאָדָמָה הַיְבֵשָׁה.
הֲאִם הַצֶּעַר הַזֶּה יֵלֵךְ לְאִבּוֹד,
אוֹ שָׂמָא טָמוֹן בּוֹ זֶרַע שֶׁל תְּקוּוּהָ?

וְהִנֵּה הַפֶּלֶא מִתְחִיל!
בַּמָּקוֹם בּוֹ נִפְלָה הַדְמָעָה,
צִמַּח לְפֶתַע גִּבְעוֹל יָרֵק וְרֹד.
בְּנִים נֶשְׁלַח הַנְּשָׁגָה פְּרִטִית,
הַנֶּשֶׁם מִצְמִיחַ חַיִּים חֲדָנִשִּׁים
מִתּוֹךְ הָאֲדָמָה הַיְבֵשָׁה.



פֶּרַח הַסְּתוּנִית פָּרַח בְּמִלּוֹא
תִּפְאַרְתּוֹ, בְּצִבְעֵי וָרֹד בּוֹלְטִים.
זֶהוּ הַפֶּרַח הָרֹאשׁוֹן שֶׁל
הַסֻּתִּיּוֹ, הַמְּבַשֵּׁר אֶת הַגִּנָּשׁ
וּמֵרָאה שֵׁישׁ תְּקוּוֹה, גַּם
כְּשֶׁנִּרְאָה שֶׁהַכֹּל יִבֶּשׁ.



הָעַם הַבֵּין אֶת הָרִמּוֹז הָאוֹהֵב מִהַשְׁמַיִם.
הֵם הַתְּמַלְאוּ בְּשִׂמְחָה וּבַהוֹדָיָה, וַיִּדְעוּ:
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁלַח סִימָן שֶׁהוּא
נִשְׁהוּא מֵעוֹלָם לֹא עֲזַב אוֹתָם!



פְּתָאוּם נִשְׁמָעָה בַּת קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִכָּרִיזָה בְּאוֹר גָּדוֹל:
"בַּמָּקוֹם בּוֹ צִמַּח הַפָּרַח הַזֶּה, עָתִיד לְהִבְנוֹת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ!"
זוֹ הָיְתָה הַבְּטָחַת הַשֵּׁם לְעַמּוֹ.





מָה אָנוּ לוֹמְדִים?
הַנֶּשֶׁם תָּמִיד אֲתָנוּ וּמִשְׁגִּיחַ
עָלֵינוּ.

דְּמָעוֹת נֶשֶׁל עֶצֶב יְכוּלוֹת
לְהַפֵּךְ לְזָרְעִים נֶשֶׁל יוֹפִי.
כְּנִשְׂיֵשׁ לָנוּ בְּטָחוֹן בֵּה',
גַּם הַיָּמִים הַקָּנִישִׁים בְּיוֹתֵר
בְּיוֹתֵר מִצְמִיחִים יְשׁוּעָה.

הַסְתוֹנִית שֶׁל הַלֵּב שְׁלִי

בַּחַיִּים שְׁלִי



כְּשֶׁקָנָשָׁה לִי בְּמִבְחָן
אוֹ רֵבִיתִי עִם חֵבֶר.



הַנֶּשֶׁם נוֹתֵן לִי כֹחַ
לְמַצּוֹא פְתָרוֹן
וְלִשְׁמוֹחַ שׁוֹב!

בַּסִּיפּוֹר



הָאֲדָמָה יִבְנָשָׁה וְעַם
וְעַם יִשְׂרָאֵל עָצוּב.



הַנֶּשֶׁם הַצִּמִּיחַ פָּרַח
פָּרַח שֶׁל תְּקוּוּהָ.



נְקִדּוֹת לַמַּחְשָׁבָה
וְלִדְיוֹן בַּכֶּתֶה:

1. מָתִי קָרָה לָכֶם
מִנְשֵׁהוּ עָצוּב או
שִׁדְּוָקָא מְתוּכוֹ
צָמַח מִנְשֵׁהוּ
מִשְׁמַח?

2. אֵיךְ אָנוּ יְכוּלִים לְהִירָאוֹת
לֵה' שְׁאָנוּ בּוֹטְחִים בּוֹ, אֲפִילוֹ
בְּרִגְעִים שְׁקִנְיָה לָנוּ?